

Fra: Thomas Taguchi - TT Advokater <tta@ttadvokater.dk>

Sendt: 17. september 2025 16:45

Opfølgning på foretræde d. 11/9-25 (TT Advokater) om sager, hvor forældre til børn med de højeste grader af funktionsnedsættelser og støttebehov oplever udfordringer ift. imødekommelse af barnets støttebehov

Der takkes indledningsvist for et godt møde i Socialudvalget, hvor både jeg og mine klienter følte, at Socialudvalget behandlede de anførte udfordringer med respekt og nysgerrighed.

Det var på alle måder en fornøjelse at være en del af processen, hvor man fik fornemmelsen af, at Socialudvalget varetog den vigtige opgave med at være borgerens talerør og værn.

I forhold til det første forhold, hvor borgeren kan ende på sidelinjen, mens henholdsvis en kommune og en region drøfter, hvem der er ansvarlige for at bevillige (og betale for) nødvendig støtte, så foreslås helt konkret, at der enten i en bekendtgørelse eller en vejledning fastsættes, at fx kommunen i disse sager er ansvarlig for at vurdere, betale og bevillige den nødvendige støtte, hvorefter kommunen og regionen efterfølgende (og uden borgeren således skal vente på dette) kan drøfte, hvem som internt de facto er ansvarlige for dette, og herefter foretage en økonomisk realudligning mellem dem selv internt. På denne måde sikres, at borgere ikke skal afvente hjælp, mens de to myndighedsaktører drøfter, hvem der er ansvarlige for at bevillige støtten.

Dette bør i sagens natur gælde for de tilfælde, hvor der ikke er tvivl om, at der foreligger et faktiske støttebehov, men hvor kommunen og regionen blot er uenige med hinanden om, hvem der er ansvarlige for at yde støtte til dette. Hvis Kommunen og Regionen således ikke intern mellem dem selv meget hurtigt (fx indenfor 1 uge) kan afklare, hvem der er ansvarlig for dette, så bør den nævnte, eller en lignende, procedure træde i kraft.

På denne måde sikres, at borgerne altid og "straks" får den hjælp, som de er berettiget til, og at omkostningerne for dette altid i sidste ende vil ende det rette sted, uden at borgeren skal afvente, at den nødvendige hjælp gives.

Når der peges på kommunen i første omgang, så er det fordi, at det ofte er kommunen, som borgeren har mest kontakt med i sager, som minder om den, som mine klienter fortalte Socialudvalget om.

Man kunne alternativt i mindre presserende tilfælde fastsætte en regulering, hvorefter de to myndighedsaktører senest fx 4 uger efter en ansøgning internt mellem dem skal have afklaret, hvem der er ansvarlige for den pågældende bevilling.

I forhold til det andet forhold, hvor borgere risikerer, at der skæres ned på (livs)vigtig støtte, som borgerne allerede tidligere har fået bevilliget, så foreslås konkret, at der enten i en bekendtgørelse eller barnets lov indskrives, at såfremt en kommune allerede har foretaget en vurdering af, at borgeren er berettiget til en bestemt støtte og/eller et bestemt støtteomfang, og borgerens helbredsmæssige forhold ikke har ændret sig siden denne vurdering, at en kommunal afgørelse om at fratage borgeren allerede tildelt støtte/støtteomfang skal tillægges direkte opsættende virkning, indtil administrativ rekurs (altså klagemuligheder og en klageindsats afgørelse) er udtømt.

Muligheden for at tillægge en hvilken som helst klage opsættende virkning foreligger allerede i dag, men kommunen (og Ankestyrelsen i øvrigt) er bortset fra ganske få tilfælde ikke forpligtet til at tillægge en klage opsættende virkning, ligesom det er min erfaring, at dette i øvrigt meget sjældent gøres – selv i meget alvorlige sager, hvor fratagelse af støtte risikerer at bringe en borger eller en familie i fare.

For at minimere de økonomiske omkostninger kunne man videre begrænse denne mulighed for pligtmæssigt at tillægge en klage opsættende virkning til kun at gælde for de sager, hvor borgeren får frataget mere betydelig støtte og/eller denne støtte angår særligt sårbare borgere. For at undgå for åbenlyse omgåelsesmuligheder, så kunne man videre fastslå, at dette også gælder, når den samlede støtte fra den oprindelige afgørelse nedsættes med en vis procentdel, selvom der gennem flere afgørelser i træk gradvist skæres i borgerens støtte. På denne måde undgår man, at kommunerne omgår denne regulering ved blot at skære i støtten lidt efter lidt flere måneder eller år i træk.

Med venlig hilsen

Thomas Taguchi
Advokat | Partner

E-mail: tta@ttadvokater.dk

Direkte: +45 53 57 03 33

TT Advokater, CVR. nr. 38897039
Krimsvvej 23, st. mf., 2300 København S
www.ttadvokater.dk | www.socialretsadvokaterne.dk

Når du kommunikerer med TT Advokater på mail behandler vi dine personoplysninger som beskrevet i vores [persondatapolitik](#).